

Прохорова В.В. ІНТЕГРАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК АВІАПІДПРИЄМСТВ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.8.

В статті проаналізовано особливості протікання інтеграційних процесів в сучасному постіндустріальному суспільстві. Запропоновано рекомендації щодо підвищення ефективності інтеграційного розвитку авіапідприємств у якості практичних рекомендацій, спрямованих на створення інтеграційних структур бізнесу. Розроблено теоретико-методичний інструментарій максимізації ефективності інтеграційного розвитку авіапідприємств.

Цона Н.В. ВПЛИВ МАРКЕТИНГОВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВА. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.12.

Розглянуто існуючі підходи до тлумачення терміну «розвиток підприємства», «маркетингова компетенція». Встановлено взаємозв'язок між маркетинговою компетенцією і розвитком підприємства. На основі проведених досліджень модифіковано формулу оцінки рівня використання маркетингової компетенції підприємства.

Безугла Ю.Є. ОПТИМІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВ ЗА ДОПОМОГОЮ ВИКОРИСТАННЯ ОПЕРАЦІЙНОГО ТА ФІНАНСОВОГО ЛЕВЕРИДЖУ. // Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.16.

Здійснено оптимізацію структури капіталу підприємств за допомогою використання операційного та фінансового левериджу. Досліджено, що ціна позикових коштів промислових підприємств дещо нижча, ніж власних, а саме тому існує оптимальна структура капіталу, яка мінімізує їхню середньозважену ціну і максимізує ціну підприємств. Граничні межі максимально рентабельної та мінімально ризикової структури капіталу дозволяють визначити поле вибору його конкретних значень на плановий період. Визначено, що критичний обсяг продаж і постійні витрати промислових підприємств зростають, за рахунок рентабельності власного капіталу, коефіцієнту фінансової залежності. Зроблено висновок, що прийнятність значень коефіцієнтів структури капіталу, оцінка їх динаміки можуть бути встановлені тільки в результаті тимчасових зіставлень по групах споріднених підприємств.

Кузьминчук Н. В., Писаревська Г. І. УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПЕРСОНАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ МАШИНОБУДУВАННЯ. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.20.

У статті сформований науково-методичний підхід до управління розвитком персоналу на підприємствах машинобудування, який передбачає, що управління розвитком персоналу здійснюється на основі чітко визначених функцій та принципів управління й залежно від співвідношення рівня розвитку працівника, фактичного його використання і рівня розвитку, що відповідає потребам підприємства й умовам мінливого зовнішнього середовища. Виявлено проблеми в галузі управління розвитком персоналу вітчизняних підприємств машинобудування, одним з засобів вирішення яких запропоновано напрями розвитку персоналу: управлінське навчання та професійно-технічне навчання.

Фоменко А. В. МОНІТОРІНГ РІВНЯ ФОРМУВАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ЯК СКЛADOVA СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЙОГО РОЗВИТКОМ : ТЕОРЕТИКО - МЕТОДИЧНІ АСПЕКТ. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.28.

Удосконалено теоретико - методичний інструментарій моніторингу рівня формування потенціалу вітчизняних підприємств, який базується на використанні певної науково обґрунтованої сукупності елементів інструментарію і чіткого алгоритму діагностики ефективності використання наявних і потенційних можливостей підприємства, здатних забезпечити всебічний прогресивний розвиток. Обґрунтовано оптимальний структурно - методичний комплекс елементів теоретико - методичного інструментарію моніторингу рівня формування потенціалу вітчизняних підприємств як складової системи управління розвитком підприємства.

Харчук Т.В. ЦІЛЬОВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ У СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.32.

Досліджено та узагальнено сучасні підходи до управління конкурентоспроможністю

підприємства. Визначено взаємозв'язок цільових характеристик економічного управління та управління конкурентоспроможністю підприємства. Розкрито сутність основних видів конкурентоспроможності підприємства за характером цілей управління конкурентоспроможністю підприємства та за рівнем освоєння потенційних можливостей підприємства.

Проценко В.М. ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВІ. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.38.

Удосконалено управлінську інноваційну діяльність, яку слід спрямовувати на раціоналізацію існуючого виробничого процесу, підвищення ефективності та якості усіх аспектів виробничо-господарської діяльності. Визначено, що кінцева мета управлінської інноваційної діяльності полягає в забезпеченні довготривалого функціонування підприємства, що здійснює інноваційну діяльність на основі ефективної організації інноваційних процесів, та забезпечення високої конкурентоспроможності інноваційної продукції шляхом раціонального використання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів. Досліджено, що завдяки управлінським інноваціям компанії створюють унікальні конкурентні переваги, що відкривають перед ними принципово нові сприятливі можливості на ринку, або ж створює умови для освоєння тих сегментів ринку, на які інші конкуренти не звертають уваги. Зроблено висновок, що підприємства, які успішно здійснюють управлінську інноваційну діяльність, показує, що основним спонукальним мотивом для розробки інновацій є бажання і прагнення керівництва вести стратегічну діяльність взагалі і здійснювати інноваційну зокрема.

Ареф'єв В.О. ЕКОНОМІЧНІ ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.42.

В статті проаналізовано фактори впливу на формування фінансової безпеки підприємства, систематизовано класифікаційні ознаки, що визначають економічну безпеку підприємства та впливають на формування фінансової безпеки з виділенням специфічних ознак при русі фінансових ресурсів та забезпеченні фінансових інтересів. Запропоновано практичні рекомендації щодо удосконалення загального алгоритму формування фінансової безпеки підприємства з урахуванням концепції ризикоутворюючих факторів, який дозволяє враховувати невизначеність зовнішнього та внутрішнього середовища у всіх видах її прояву.

Гавкалова Н. Л., Нісфоян С. С. ОЦІНКА ЧИННИКІВ ЗОВНІШНЬОГО ТА ВНУТРІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ПРИ УПРАВЛІННІ ВИТРАТАМИ НА УТРИМАННЯ І РОЗВИТОК ПЕРСОНАЛУ. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.48.

Розглянуто чинники зовнішнього та внутрішнього середовища при управлінні витратами на утримання і розвиток персоналу. Оцінено їх вплив на утримання і розвиток персоналу. Відокремлені ті чинники, дія яких в першу чергу повинна враховуватися при розробці програми розвитку персоналу для своєчасного діагностування сигналів негативної дії чинників внутрішнього та зовнішнього середовища.

Бойченко М.В. АНАЛІЗ ТЕНДЕНЦІЙ РІВНЯ ТРАВМАТИЗМУ І ПРОФЕСІЙНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ В УКРАЇНІ. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.54.

У роботі проведений аналіз тенденцій рівня травматизму і професійних захворювань в Україні. Розглянуто зміни структури регіонів з високим рівнем виробничого травматизму, динаміка тяжкості виробничого травматизму, віковий розподіл травмованих. Визначено розподіл професійних ризиків за видами діяльності. Проаналізовані основні причини, внаслідок яких відбуваються нещасні випадки на виробництві. Визначені позитивні і негативні зміни ризиків у сфері охорони праці з метою виявлення тенденцій змін, розробки напрямів зниження ризиків у цій сфері.

Геращенко І.О. ОСНОВНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ТОВАРОЗНАВСТВА. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.59.

В статті викладено теоретичні аспекти розвитку товарознавства, систематизовано поняття товарознавства, розглянуті класифікації у товарознавстві та основні кваліфікаційні ознаки, подано порівняльну характеристику ієрархічного і фасетного методів класифікації.

Сушко М.О., Бузні А.М. ПОБУДОВА ІНДИКАТИВНОЇ МОДЕЛІ ЕФЕКТИВНОГО ВЕДЕННЯ РИБНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.65.

Розглянуто кризовий стан рибного господарства України та запропоновано індикативна модель, досягнення показників якої дозволить подолати кризовий стан підгалузі і приступити до її поступального розвитку. Визначено економічний ефект від досягнення зазначених індикаторів для рибного господарства України та державного бюджету.

Панічкіна М. В. ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ РОСІЙСЬКИХ ВУЗІВ В УМОВАХ ОБМЕЖЕНОСТІ БЮДЖЕТНИХ КОШТІВ. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.73.

Розглянуто сутність і розкрито основний зміст сучасного механізму фінансового забезпечення російських установ системи вищої професійної освіти в умовах переорієнтації державної моделі управління бюджетними ресурсами з витратного на результативний підхід. Представлені проблеми фінансування діяльності вузів з альтернативних бюджету джерел, значне місце в яких визначається діяльності з надання платних освітніх послуг.

Рогатенюк Е.В., Сеїт-Аблаєва Е.Р. МОДЕЛІ ОПТИМІЗАЦІЇ ГРОШОВИХ ПОТОКІВ ПІДПРИЄМСТВА. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.77.

У статті розглянуто моделі оптимізації залишку грошових коштів підприємства, виявлені їх загальні риси, переваги і недоліки; визначені цілі та рівні оптимізації залишку грошових коштів на рахунку підприємства.

Стаценко Е.В., Рубан О.С. ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ ІНФЛЯЦІЇ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.85.

Розглянуто підходи вчених до визначення поняття інфляція, виявлено причини виникнення інфляції в національній економіці, що дасть можливість визначити найбільш оптимальні способи емісії грошових коштів у кризових ситуаціях. Розкрито внутрішній зміст способів емісії грошових коштів у державі.

Божанова О.В. УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНІСТЮ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.90.

Розглянуто основні теоретичні підходи щодо управління фінансово-господарської діяльності промислових підприємств в умовах фінансової кризи. Виявлено проблеми, що виникають в управлінні підприємством під час кризи.

Дишловий І.М. АНАЛІЗ ЕКОНОМІКИ АР КРИМ НА ОСНОВІ НАЦІОНАЛЬНИХ РАХУНКІВ. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.94.

Проаналізовано стан економіки АР Крим на основі системи національних рахунків. Зроблені висновки, спрямовані на прискорення її розвитку.

Єфремов О.В. ФОРМУВАННЯ ОПТИМАЛЬНИХ СТРУКТУР МУНІЦИПАЛЬНИХ ОРГАНІЗОВАНОСТЕЙ. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.100.

Розглянуті закономірності формування оптимальних структур муніципальних господарств. Розкрита суть комунальних моделей муніципального господарства. Розглянута специфіка ресурсів муніципального господарства і уточнені загальні закономірності функціонування місцевого самоврядування.

Ошовська Н.В. РОЛЬ РАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ В КОНЦЕПЦІЇ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.109.

Розглянуті існуючі наукові підходи до визначення суті поняття «стійкий розвиток», як основи збереження природного довкілля для майбутніх поколінь, досліджена система раціонального природокористування відносно соціально-економічного розвитку в умовах існуючої природно-ресурсної ємкості території. Представлено сучасне бачення раціонального природокористування в концепції стійкого розвитку

Андрєєва Є. Л. ТЕОРЕТИЧНИЙ БАЗИС ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ КОНКУРЕНТОСТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДУВАННЯ. //Економіка і управління. – 2013. – №6.– С.113.

Удосконалено понятійно–категоріальний апарат з проблематики дослідження формування організаційно–управлінського потенціалу конкурентостійкості підприємств машинобудування шляхом встановлення логічного взаємозв'язку між базовими поняттями «стійкість», «конкурентостійкість підприємства», «організаційний потенціал», «управлінський потенціал», «організаційно-управлінський потенціал», який, на відміну від існуючих, базується на взаємозв'язку та взаємодоповненні функціональних і сутнісних особливостей окремих понять та дає змогу удосконалити теоретико–методичне підґрунтя дослідження.

Дружиніна Ю.О. ГНУЧКІСТЬ ТА АДАПТИВНІСТЬ ЯК ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ІНТЕГРОВАНІХ БІЗНЕС - СТРУКТУР ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДУВАННЯ. // Економіка і управління. – 2013. – №6.– С.119.

У статті розкрито теоретичні підходи до визначення гнучкості та адаптивності, як основних характеристик інтегрованих бізнес - структур. Розглянуто загальний підхід до формування гнучкості. Виділені складові гнучкості інтегрованої бізнес - структури та охарактеризовано взаємозв'язки між ними. Узагальнено показники фінансової гнучкості. Виділено основні джерела формування гнучкості виробничих систем.

Кобець С.П. ОЦІНКА РІВНЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ЇХ КОНКУРЕНТНОЇ СТРАТЕГІЇ. //Економіка і управління. – 2013. – №6.– С.125.

Визначено базові принципи оцінки рівня конкурентоспроможності промислових підприємств та їх продукції. Систематизовані та проаналізовані методичні підходи до оцінки рівня конкурентоспроможності промислових підприємств та їх продукції. Особлива увага приділена методикам оцінки конкурентоспроможності, що надають можливість дістати конкретну, кількісно визначену оцінку цього рівня. Виділені переваги, недоліки даних методик. Розглянута можливість використання досліджених методик оцінки конкурентоспроможності як основи формування конкурентної стратегії підприємств.

Колєсніченко А. С. СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ПІДґРУНТЯ ВЗАЄМОВІДНОСИН СУБ'ЄКТІВ ЕНЕРГЕТИЧНОГО РИНКУ. //Економіка і управління. – 2013. – №6.– С.129.

Визначено роль енергетичного ринку України в забезпеченні енергетичної безпеки всієї держави. На основі системного аналізу проведено дослідження функцій суб'єктів енергетичного ринку як його головного структурного елементу.

Мушников О.О. ЗАГАЛЬНІ ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ СТІЙКОСТІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА. //Економіка і управління. – 2013. – №6.– С.136.

Пропоноване понятійний апарат стійкості, розвитку та узагальнено визначення стійкості інноваційно-інвестиційного розвитку підприємств. Обґрунтована необхідність першочергового виділення саме інноваційної складової розвитку підприємства.

Пашенцева Г. О. О ДЕФИНИЦИИ КЛАСТЕР В ТУРИСТИЧНОЙ СФЕРЕ. //Економіка і управління. – 2013. – №6.– С.140.

Подано авторське бачення сутності поняття кластер у туристичній сфері, яке на відміну від існуючих, засновується на об'єднанні різнопрофільних підприємств, що функціонують на одній території без створення єдиної юридичної особи. Конкретизовано позитивні та негативні характеристики функціонування кластеру в туристичній сфері.

Сластяникова А.І. ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЧНИХ ОРІЄНТИРІВ ФІНАНСУВАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ КЕРОВАНО-ОРГАНІЗАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА. //Економіка і управління. – 2013. – №6.– С.144.

Удосконалено формування стратегічних орієнтирів фінансування ресурсного потенціалу

керовано-організаційного розвитку підприємства. Визначено, що діяльність підприємства на ринку направлена на досягнення певних стратегічних цілей і тактичних завдань, які забезпечать ефективну роботу, прибутковість, виживання та конкурентоспроможність на ринку. Досліджено взаємозалежність цілей ресурсного потенціалу від діяльності та прибутку підприємства, яка передбачає дев'ять етапів. Розглянуто види циклічності криз у процесі керовано-організаційного розвитку підприємства, останньою стадією якої є стадія функціонування підприємства, заснована на співробітництві, на ній проходить подолання кризи меж; об'єднання колективу підприємства в команду односторонців; установлення загальних інтересів і цінностей; зародження нового імпульсу до керовано-організаційного розвитку. За результатами дослідження з'ясовано, що враховуючи досягнутий рівень ресурсного потенціалу, підприємство достатньо легко може обрати найбільш прийнятний для себе варіант збільшення обсягів виробництва завдяки ефективному використанню джерел фінансування ресурсного потенціалу керовано-організаційного розвитку підприємства.

Ступіна Ю.Ю. УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ ЯК ФАКТОР СТАБІЛЬНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.150.

У статті розглянуті різні трактування та розкрита сутність поняття „зміни” з урахуванням загальнофілософських характеристик та системних ознак сучасного підприємства. Обґрунтовано термін „зміни”, як основиної забезпечуючої й рушійної сили адаптивного функціонування і розвитку сучасного підприємства. Розглянуто основні ознаки змін та фактори що їх викликають у сучасному макро та мікро середовищі. За результатами проведених досліджень визначено, що враховуючи теперішню практику господарювання, підприємству постійно притаманні різні види змін, як внутрішнього, так і зовнішнього середовища. Встановлено неможливість запобігання виникненню змін на підприємстві внаслідок перебування причин змін за межами дії керівництва. В умовах нестабільної економіки гостро постає проблема забезпечення ефективного реагування на зміни внутрішнього та зовнішнього середовища підприємства шляхом управління змінами.

Чурилов С.В. ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ЛОГІСТИЧНОГО УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПОТЕНЦІАЛУ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ . //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.154.

Удосконалено формування стратегії логістичного управління конкурентоспроможністю потенціалу підприємства. Визначено, що діяльність підприємства на ринку направлена на досягнення певних стратегічних цілей і тактичних завдань, які забезпечать ефективну роботу, прибутковість, виживання та конкурентоспроможність на ринку. Означено, що формування стратегії представляє собою складний процес, потребує високої кваліфікації та компетентності виконавців. Сформульовано сутність поняття стратегія логістичного управління конкурентоспроможністю потенціалу машинобудівних підприємств, визначено три основних види стратегії, визначено етапи розробки стратегії

Швец Ю.Ю., Толубко О.В. НАПРЯМКИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЮ СИСТЕМОЮ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ. //Економіка і управління. – 2013. – №6. – С.160.

У статті розглядаються напрямки підвищення ефективності управління інформаційною системою інноваційного розвитку. Розглянуто система прийняття рішень та координації реалізації інноваційної політики, механізмів ефективної взаємодії усіх рівнів інформаційною системи держави. Головна ціль якої - забезпечення ефективності політики інноваційного розвитку та координацію інноваційної системи на національному, галузевому та регіональному рівнях.